

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7726 van 30 november 2011
in de zaak A. 202.289/XIV-33.652**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Hendrik Vermeire en Joris Van Cauter
kantoor houdend te 9000 Gent
Gustaaf Callierlaan 175
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 31 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 67.209 van 26 september 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 november 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (E.V.R.M.), is volgens vaste rechtspraak, ook van

het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging waardoor hij zich ook niet langer kan steunen op de elementen van zijn asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en dat hij geen enkel concreet gegeven of element aanreikt om te onderbouwen dat de actuele situatie in Armenië zou ressorteren onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet. De verzoeker beperkt zich tot een theoretische uiteenzetting om te stellen dat de in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet voorziene bescherming inhoudelijk niet volledig met die van artikel 3 van het E.V.R.M. zou overeenstemmen, doch hij betreft dit niet in het minst op de concrete motivering van het bestreden arrest. Hij maakt dan ook geen schending van de aangehaalde bepalingen of van het recht op verdediging aannemelijk. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig november tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams